

gen van Emmaüs; 2de brandraam : Christus geeft de sleutels aan de H. Petrus; 3de brandraam : verschijning van 't kind Jezus aan de H. Antonius.

Brandraam 2 en 3 bevonden zich rechts en links van het Sint-Antonius altaar. Deze toestand is duidelijk te zien op foto's genomen in 1950 en verschenen in De Plate (jaargang 16, nr. 9 van september 1987).

Door de bombardementen, gedurende de oorlog 1940-45, werden echter alle brandramen vernietigd, uitgenomen het brandraam aan de linkerzijde van het Sint-Antonius altaar. De verklaring is tamelijk eenvoudig. Dit brandraam kwam namelijk uit op een zeer klein kamertje van het huis in de Kapucijnenstraat, naast de kerk. Het was in feite aan beide kanten beschermd tegen de luchtdruk van de inslaande bommen.

Door dit kamertje was het brandraam zeer duister. Vanuit de kerk was onmogelijk te zien wat het voorstelde.

Bij de verbouwing van de kerk in 1960 werden in de linkerbeuk drie grondige wijzigingen doorgevoerd. Het Sint-Antonius brandraam werd verplaatst naar het koor van het O.L.Vrouw altaar, de preekstoel kreeg een nieuwe plaats aan de rechterzijde van het Sint-Antonius altaar (voor de verbouwing stond de preekstoel in de rechterbeuk) en de vensters links en rechts van het Sint-Antonius altaar werden dichtgemetst.

De huidige sporen van de dichtgemetste vensters in de noordelijke muur dateren dus niet van 1794 maar van 1960.

Volgens LOONTIENS werden door de gemeenteraad van 5 februari 1866 de plannen, opgesteld door de stadsarchitect, aanvaard om de vensters van de Kapucijnenkerk te vernieuwen (het brandraam van de H. Antonius dateert van 1869). Andere verbouwingen werden nog uitgevoerd in 1891 en 1897.

Jean Pierre FALISE

WIE SCHILDERDE DEZE EERSTE OOSTENDSE WATERTOREN ? II

Ref. : Tijdschrift De Plate 3/90, blz. 90/87 + 88.

Ikzelf ben rechtstreekse familie van de VANHESTES. Mijn moeder heette Helena VANHESTE. Ze had inderdaad een broer Juvenal die een winkeltje van verf- en schilderstuig heeft uitgebaat in de Romestraat. Hij was feitelijk muzikant en bespeelde de contrabas. Zijn zoon Maurice leeft nog en woont in de Stuiverstraat 69.

Maar er was nog een VANHESTE die een schilderswinkel heeft opengehouden, namelijk in de Alfons Pieterslaan, naast KALTER. Zijn voornaam was Eugène en die heeft ook schilderijen gemaakt. Hij was de grootvader van de kunstschilder DEVOLDER. Een zoon van hem, Lucien, is nog in leven. Hij woont in een appartement der nieuwe gebouwen, Schipperstraat.

Door een VANHESTE is inderdaad een kunstwerk gemaakt over de brand "van de grote kerk". Ik denk dat Lucien VANHESTE daar meer zou kunnen over weten. Daar is ook Gustaaf VANHESTE geweest die zich speciaal heeft toegelegd op het schilderen van onderwatertaferelen. Zijn zoons Arthur en Robert zijn bekend als kunstschilders.

De stamvader was Emiel VANHESTE, die natuurlijk ook schilderde. Hij heeft o.a. een zeer interessant documentair werk geborsteld over de grote brand van petroleumopslagplaatsen aan de dokken van Antwerpen (Oostruwel of zo iets). Een zeer groot werk dat ik als kleine jongen heb gekend. Spijtig genoeg weet ik niet waar het naartoe is geraakt.